

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

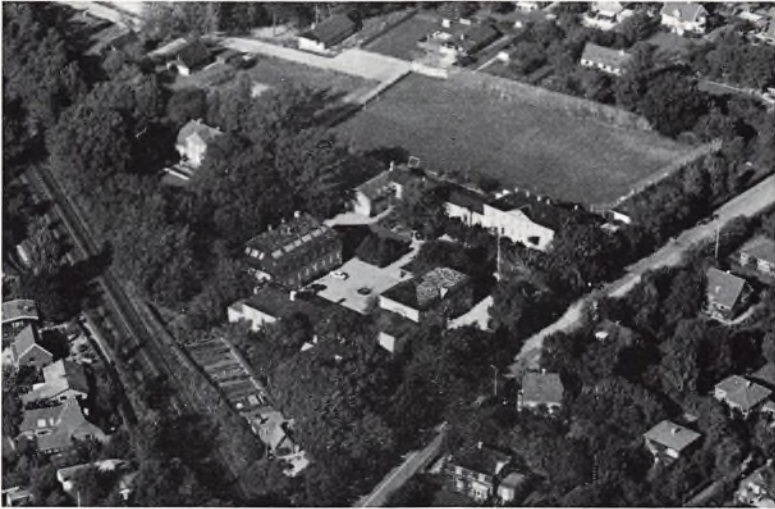
Rungsted private Realskole 1979

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

„ . . . Skolen ser det endvidere som sin opgave gennem en styrkelse af elevernes selvstændighed og pligtfølelse at virke karakterdannende og skabe respekt for anderledes tænkende ved at arbejde for tolerance og demokrati . . . “

(Skolens vedtægt)

Rungsted private Realskole
1979

INDHOLD	Forord	5
	Den positive jantelov	7
	Dimissionstale	9
	Dimittender 1979	13
	Ordinær generalforsamling	14
	Skolens bestyrelse	18
	De kan hjælpe skolen	19
	Personalia	20
	Om skolens våben	24
	Skoleatletikmærker	26
	Lejrskoler	27
	Novemberuge	34
	Loft	36
	På denne skole	40
	Svømmehal	44
	Skolekomedie	45
	Den lille opera	46
	Kunsthåndværkere	47
	Vinter	49
	„Gammel“ elev	50
	Afrikansk skoledag	54
	Skolefonden	57
	Elevrådet	58
	Lærerrådet	59
	Glædelig jul og godt nytår	63

Fotos og tegninger er venligst stillet til rådighed af elever og lærere.
Hvor intet andet er anført, er årsskriftets tekst redaktionens.
Årsskriftets redaktion: Carl Bengtsson og Ibi Behnke.

Denne årsberetning sendes som en hilsen til alle skolens elever, til tidligere elever og til skolens venner . . og dem har vi i året 1979 mærket, vi har mange af.

1979 har været et godt år for denne skole: arbejdet er lykkedes! Det betyder ikke, at året kun rummer en række af strålende sejre. Også nederlag har vi mødt, som lærere, som skole, som elever, men vi mener selv, at nederlagene oftest har været til gavn og belæring i en sådan grad, at de som regel har kunnet vendes til sejre af den gode slags.

Mod slutningen af året sendes denne hilsen ud som en beretning, der forhåbentlig fortæller noget væsentligt om denne skole: et skoleliv, hvor hverdagen er fyldt af arbejdsglæde, godt humør, gensidig respekt, fantasi og alvorlige stunder!

Gid læseren kan nikke genkendende.

Carl Bengtsson

Rungsted i november 1979.

DEN POSITIVE JANTELOV?

1. Du skal vide, at vi andre regner med dig.
2. Du må indse, at mindst 4-5 mennesker —
dine nærmeste — er helt afhængige af dig.
3. Du skal vide, at vi ved, der er noget godt og
værdifuldt i dig, som vi har brug for.
4. Du skal vide, at du har nogle menneskelige
egenskaber, som vi holder af.
5. Du skal vide, at vi andre også kender til at føle
sig betydningsløse, værdiløse, ensomme og mislykkede.
6. Du skal vide, at du hører sammen med os.
7. Du skal vide, at vi vil gøre meget for dig.
8. Du skal tro, at dit eget liv og vort samfunds bedste
er meget afhængig af din indsats.
9. Vi — du og jeg — kan løse problemerne i
fællesskab.

Alexandra Lenzberg ringer skoleåret ud.

KÆRE DIMITTENDER:

I siger i dag farvel til jeres gamle skole, jeres barndoms og første ungdomsårs skole.

Vi skilles . . . og vi udveksler hilsner og håndtryk, som vi gjorde, da jeg modtog jer på den første skoledag, for manges vedkommende på den dag, da I for 10–11 år siden som små piger og drenge kom her for at begynde i børnehaveklassen.

Her til lands hilser vi jo goddag og farvel ved at trykke hinandens fremstrakte højre hånd. I sin oprindelse er denne hilsemåde udsprunget af ønsket om at vise sine absolut fredelige hensigter ved at række netop den højre hånd, sværdhånden, ubevæbnet frem. Andre kulturer har andre hilseskikke.

Den smukkeste hilsemåde, jeg har set, findes blandt arabiske folk, der i en elegant bevægelse fører højre hånd fra panden over munden til brystet. Også denne hilsen har sin mening: Idet man berører pande, mund og bryst udtrykker man i en gestus: Jeg tænker godt om dig – jeg taler godt om dig – du har en plads i mit hjerte.

Skulle man dømme ud fra hvad man læser, og hvad man hører i dagens debat, så synes det ikke, som om voksne i dag ønsker at sige netop disse ord til de unge.

Hvis man skal gætte, hvad den hellige, almindelige, offentlige mening tænker om ungdommen ud fra det, man taler om den, så har den i hvert fald ingen stor plads i den ældre generations hjerte.

Dagens unge betegnes som støjende, krævende, uopdragne, frække, forkælede, utaknemmelige og egoistiske.

Jeg så for nylig en overskrift i en avis, der kort konstaterede: Børn er blevet vanskeligere!

Havde det været et spørgsmål: Er børn blevet vanskeligere? Så er jeg sikker på, at de fleste voksne i dagens Danmark ville have svaret et klart ja.

Forøvrigt kunne man jo spørge tilbage: Vanskeligere end hvem – og hvad?

Selv bliver jeg mange gange om året stillet over for spørgsmålet, om ikke skoleelever i dag er vanskelige. Jeg besvarer hver gang spørgsmålet med et ganske klart nej.

Men når jeg har afgivet det svar, så tilføjer jeg gerne: Men samfundet, de voksne, er blevet vanskeligere end tidligere, og hvad

værre er: Man har gjort tilværelsen særdeles vanskelig at være barn og ung i.

Man har gjort verden utryk at leve i.

Jeg tænker ikke bare på faren for krig eller forurening eller de usikre økonomiske udsigter for vor del af verden med energimangel og arbejdsløshed . . . særlig for unge.

Jeg tænker på den utryghed for børn og unge, der ligger i de voksnes manglende evne til at skabe sikkerhed og tryghed på det menneskelige plan, den manglende evne og vilje til at fastholde værdier og respekt for værdier i menneskelige forhold: Ægteskab, arbejdsmoral, selvdisciplin, sandhedskærlighed, medmenneskelighed.

Det må være utrygt og forvirrende som ung at opleve, at de voksne forlanger respekt og lydighed samtidig med, at man kan se, at det er god tone for mange voksne at tilsidesætte enhver myndigheds afgørelse, hvis det passer én. Af og til må det forekomme, som om blot dette at besidde myndighed i vort samfund i sig selv er noget suspekt.

Hvis I ser TV, kan I se det demonstreret i dagens TV-avis . . . eller I kan blive undervist i det i diverse ungdomsudsendelser: Alt, hvad der smager af bestemmende myndighed, er autoritært og skal modarbejdes. Lov behøver ikke længere at holdes, men kan overtrædes hvis det passer ens eget egoistiske formål.

Man har aldrig givet dagens ungdom den tryghed, der ligger i faste værdier og normer. Og så bebrejder man dem i tilgift, at de er forvirrede, og at de i deres usikkerhed bliver aggressive over for omverdenen.

Før I bliver fyldt med medlidenhed med jer selv eller forfalder til den almindelige fejltagelse, at denne min forklaring af tidens store ungdomsproblem også er undskyldning for alt, hvad en forvirret ungdom foretager sig, vil jeg sige til jer:

I har i forhold til det, jeg har sagt her, været privilegerede fremfor mange andre unge. I har haft det privilegium at have forældre, der i samarbejde med denne skole har prøvet at skabe netop den tryghed i jeres opvækst, som så mange unge i vor leddeløse tid må savne.

I har gået i en skole, der har ord for at være streng, i hvert fald blandt folk, der ikke kender den indefra.

I har levet et skoleliv, hvor I aldrig har behøvet være i tvivl om, hvad vi mente om tidens store og små spørgsmål . . . så kunne I

være enige med os eller ej.

I forlader en skole, der stædigt har fastholdt kravet om en fast form i arbejde og opførsel.

Vi har stillet krav til jer om selvdisciplin, og vi har aldrig accepteret, at lysten er det eneste, der kan drive værket.

Jeg ved, at hvad I end senere måtte mene om jeres barndoms skole, så vil I aldrig kunne bebrejde os, at vi lod jer leve jeres skoleliv i den utryghed, der udspringer af forvirrende modsætning imellem krav til andre og krav til en selv.

I har gået på en skole, hvor hvert eneste påbud, hver eneste regel, hver eneste frihed, hvert eneste krav fuldt ud har været gældende for både elever og lærere . . . det gælder helt fra flid og anstændig opførsel til tyggegummi og træsko.

I har haft det privilegium indtil i dag at leve i et lillesamfund, hjem-skole, hvor forvirringen imellem de krav, der stilledes til jer og det, de voksne selv mente og levede efter, ikke fandtes.

Når alt kommer til alt, så vil den store forskel for mange af jer fra i dag til i morgen måske blive den, at fra nu af går I ud i en splittet tilværelse, hvor det I lever og oplever ude på jeres arbejdsplads – og det, I ser og hører derhjemme – ikke altid harmoniserer.

Vi på skolen tror på jer og på jeres evne til at klare den tilværelse.

Vi ved, at I er dygtige og skolemæssigt veludrustede.

Vi ved også, at I kan mestre den frihed, der ligger i at være ung og stå over for de uanede muligheder.

Trods alt tilhører I en ungdom, der har større frihed end nogen anden generation før jer.

Verden er mindre for jer, end den var for jeres forældre, da de havde jeres alder. Alene den omstændighed, at egentlige sprogbarrierer ikke eksisterer i jeres verden, er en stor og god ting.

Lad bare de voksne skændes og stemme og bestemme om europæisk samarbejde og union.

I er jo allerede langt videre. Skal man sige det stort, så er I ikke blot europæere, I er i kraft af alle vor tids muligheder verdensborgere.

Når I forlader skolen i dag, vil vi takke jer for mange gode timer og dage. Vi tror på jer og jeres muligheder. Vi ønsker jer ikke bare held, men også lykke fremover. Vi vil altid tænke på jer som gode elever og venner.

Som de sidste ord til jer ved denne afsked er det for os på skolen muligt at hilse jer med den smukke østerlandske hilsen, jeg nævnte før.

Lad det da blive skolens afsked med jer, at vi siger til jer:

„Vi tænker godt om jer,
vi taler godt om jer,
I har en plads i vore hjerter.“

Med disse ord dimitteres I fra Rungsted private Realskole.

Traditionen tro tog man afsked med skolen på en festlig og fornøjelig måde: Karameludsmidning, langboldkamp mod lærerne og tovtrækning mod 1. klasses drenge (der vandt!).

DIMITTENDER 1979

Susanne Christensen, Humlebæk
Karina Heibroch, Humlebæk
Hanne Vitus Nielsen, Rungsted
Kirsten Vitus Nielsen, Rungsted
Maria Tholstrup, Vedbæk
Birgitte Christrup, Rungsted
Ingela Dalsgaard, Hørsholm
Pernille Johnson, Kokkedal
Tine Pedersen, Rungsted
Birgitte Galberg Petersen, Tikøb
Henriette Sand, Humlebæk
Bente Stahlfest-Møller,
 Humlebæk
Susanne Svane, Hørsholm
Agnete Thornæs, Hørsholm
Karin Valentin-Hjort, Rungsted

Jens Alsing, Hørsholm
Michael Bo Christiansen,
 Skodsborg
Ole Elm Christiansen,
 Espergærde
Jan Kauffeldt, Hørsholm
Stig Fonslet Lauritzen, Hørsholm
Erik Tais Nielsen, Snekkersten
Søren Holten Petersen,
 Humlebæk
Klaus Winther, Snekkersten
Jacob Trampe Broch, Hørsholm
Christian Illum, Hørsholm
Hans Esmann Jensen, Kokkedal
Michael Sandeman, Vedbæk
Peter Skieller, Hørsholm

Ved dimissionsfesten overrakte boghandler Bjørns bogpræmie „for at bære skoleårets trængsler med godt humør“ til Tine Pedersen.

Skolefondens „Nøddeknækkerpris“ blev givet til Stig Fonslet Lauritzen.

SKOLENS ORDINÆRE GENERALFORSAMLING
DEN 28. SEPTEMBER 1979

På den ordinære generalforsamling talte formanden for skolens styrelse, advokat E. Ardenkjær-Madsen, på styrelsens vegne.

Han sagde bl.a.:

Der er atter gået et år, og der er naturligvis sket en masse både store og små ting. Af de lidt større ting kan jeg nævne:

Flere af skolens bygninger blev omkring nytår stærkt beskadiget ved frostsprængninger. Den ene skade opstod, fordi olieleverandøren ikke havde leveret olie, således som det var aftalt gennem et grad-dage-arrangement. 11 radiatorer gik i stykker. Forsikringsselskabet ville ikke erstatte disse radiatorer, men da oliefirmaet havde givet skolen garanti for olieleveringen, måtte oliefirmaet erstatte radiatorerne.

Den anden skade skete ved frostsprængning af et varmtvandsrør. Forsikringsselskabet har her betalt for udbedring af skaden.

Skolen har anket 16. alm. vurdering for skyldrådet, som nu har forhøjet ejendomsværdien for skolens jord og bygninger – bortset fra de to grunde – fra 5 mill. til 7,5 mill., hvor alle 2,5 mill. falder på bygningsværdien, hvilket vil sige, at skolen kan få yderligere tilskud til vedligeholdelse, idet det tilskudsberettigede beløb stiger med kr. 62.500, svarende til $2\frac{1}{2}$ % af stigningen i bygningsværdien.

Endvidere kan jeg oplyse, at skolen i nogen tid har puslet med tanken om en udsmykning af facaden i nordgavlen. Man har talt med billedhuggeren Anders Tinsbo, som har lavet mange spændende ting. Jeg kan således nævne, at han har lavet skulpturen foran hovedbiblioteket på Kultorvet. Anders Tinsbo har lavet et udkast til en udsmykning, som jeg tror mange har set. Skolen undersøger for tiden, om der fra fonds el. lign. skulle være mulighed for at få stillet midler til rådighed til dette formål.

Endelig kan jeg nævne, at skolen, udover udbetalingen på de 2 grunde, kr. 120.000, har modtaget ca. kr. 10.000, som nu vil blive indbetalt til Hørsholm kommune, hvorved skolens halvårslige ydelser går ned med kr. 1.000 fra kr. 25.000 til kr. 24.000.

Elevtallet pr. 1. ds. er 515 fordelt med 247 piger og 268 drenge. Der er fortsat en betydelig venteliste. Jeg kan således nævne, at der

primo 1979 var 804 børn på ventelisten, og at børnehaveklasserne i 1985 er overtegnede.

Om lærerkollegiet kan jeg sige følgende:

Mette Holstein er holdt op med det gamle skoleårs udløb, idet hendes mand har fået stilling i Sønderborg.

Gymnastiklæreren, fru Bjerghave, er ligeledes holdt op i sommer. For hendes vedkommende skyldes opsigelsen et ønske om heltidsbeskæftigelse. Loft Rasmussen er efter mange års ansættelse flyttet til Birkerød for at prøve noget nyt.

Vi siger disse lærere tak for den tid, de har været på skolen.

Line Normann har fået bevilget 1 års orlov til gennemførelse af videregående studier, og overlærer Carl Venning er på årskursus på Danmarks Lærershøjskole.

Fru Hanne Mosegård er kommet tilbage fra Botswana, og hr. Børge Mosegård venter vi at se ved juletid.

Herudover har vi fået følgende nye lærere:

Else Jespersen
Helle Rønnow Jensen
Mette Vitus Nielsen
Vibeke Franzen og
Inge Lauridsen.

Skolens piccoline er afløst af fru Hølc-Hansen, og fru Inger-Lise Olsen i børnepasningen er afløst af fru Else Gertov.

Jeg vil gerne byde alle de nye lærere hjertelig velkommen.

Jeg vil endvidere på dette sted benytte lejligheden til at udtrykke styrelsens varme tak til alle ansatte på denne skole for et godt udført arbejde i det forløbne år.

Skolen har været nødsaget til at sætte skolepengene op. Ved det nuværende skoleårs begyndelse er skolepengene forhøjet med 25 kroner pr. måned i 11 måneder.

Fripladser skal jeg også omtale. Gennem Frie Grundskolers Fællesråd bliver der fremover tilsendt de enkelte skoler en oversigt over størrelsen af de samlede bevillinger hertil og en fordelingsnøgle, hvorefter det er muligt at udregne, om og i hvilket omfang der vil kunne ydes friplads. I indeværende år vil det maximale tilskud, som kan ydes, være kr. 1.900 årligt. Fripladsbevillingerne gives på

grundlag af den skattepligtige indkomst. Jeg vil gerne nævne, at skolen som hidtil er indstillet på også at yde hjælp til de elever, hvis forældre er kommet i akutte økonomiske vanskeligheder.

Jeg kan kort nævne, at skolen har truffet aftale med Hørsholm kommune om leje af et nærmere antal timer i den nye svømmehal. Fonden har i årets løb afholdt basar og andespil på skolen.

Der har i lighed med de foregående år været „November-uge“ med mange spændende tilbud.

Elever ved skolen har skrevet avis (en side i Frederiksborg Amts Avis).

9. og 10. klasse har spillet skolekomdie. Det var i år „Spøgelses-toget“, iscenesat af overlærer Hempel. Den musikalske del stod musik- og sanglærer Finn Jensen for. Som det er blevet tradition, overværede et interesseret pensionistpublikum generalprøven.

4. klasse opførte det gamle krybbespil i Hørsholm kirke, Breelteparken, på Hannebjerg, Brønsholmdal og Nivågårds Hospital og foruden på skolen ved de to juleafslutninger.

Flere klasser har været på lejrskole, og som noget nyt holdt skolen åben i efterårsferien, for så vidt angår børnepasning. Det var en succes!

Jeg kan endelig nævne, at skolen på 3., 4. og 5. klassetrin forsøgsvis har udvidet klasserne med en z-klasse, for i disse klasser at kunne intensivere og stabilisere støtteundervisningen for elever med behov derfor.

Til allersidst kan jeg oplyse, at der nu sker noget med toiletterne i gården. Skolen har fået udarbejdet et projekt, og i sommer er der indsendt ansøgning til ministeriet om rentetilskud; så vidt vi er orienteret, skulle positivt svar foreligge senest i begyndelsen af det nye år, og arbejdet vil herefter straks blive sat i gang. De samlede udgifter anslås til kr. 525.000.

GAVLUDSMYKNING?

En fotomontage, der viser, hvordan den i formandens beretning omtalte gavludsmykning vil komme til at se ud.

Billedhuggeren Anders Tinsbo har blandt mange andre arbejder lavet skulpturer, der i øjeblikket er udstillet på Kultorvet foran Hovedbiblioteket, foran IBM's danske hovedkontor i Nærum, foran Glostrup Rådhus' tekniske forvaltning samt på Strandvejen i Hellerup. Han har endvidere haft udstillinger på Kunstmuseet i Aarhus i 1978 samt i Nicolaj Kirke i 1979.

Bestyrelsen for den selvejende institution Rungsted private Realskole består af:

Forretningsfører: Advokat Niels Heilbuth
Formand: Advokat E. Ardenkjær-Madsen
Næstformand: Civilingeniør Torben Skieller
Fru Elizabeth Westergaard
Civilingeniør Ole Brømsøe Ibsen
Arkitekt m.a.a. Flemming Behnke
Fru Bente Fich
Suppleanter: Fru Hanne Hartvig Larsen
Fru Bente la Cour

DE KAN HJÆLPE SKOLEN

Ved ministeriel godkendelse er det lykkedes at opnå skattefrihed for giveren for beløb, skænket til skolen til særlige formål.

Skattefrihed opnås dog kun for den del af beløbet, som overstiger 100 kr. og kan maksimalt andrage 1.000 kr. pr. år, d. v. s. at maksimal skattefrihed opnås ved

bidrag	1.100 kr.
ikke fradragsberettiget	100 kr.
skattefrit bidrag	1.000 kr.

Udover denne mulighed kan De yde os støtte på endnu en måde . . . også med ret til skattemæssigt fradrag.

Ligningslovens § 14, stk. 2, bestemmer, at der ved indkomstopgørelsen kan fratrækkes betalinger af løbende ydelser, såsom aftægts- og underholdsydelser, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede.

Om denne bestemmelse har skattedepartementet udtalt, at personer, der forpligter sig til at yde løbende bidrag til fonds- har fradragsret for ydelserne ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når forpligtelsen påtages for en periode af mindst 10 år, dog således at forpligtelsen bortfalder ved yderens død inden for denne periode. Disse bestemmelser betyder, at De kan opnå skattemæssigt fradrag for beløb ydet til skolen. Fradrag efter disse regler kan opnås uden beløbsgrænse og kan således være såvel stort som lille. Betingelserne er blot:

1. at De kan afse beløbene i mindst 10 år,
2. at De overfor skolen påtager Dem en bindende forpligtelse til hvert år at betale et beløb.

Har De interesse for denne mulighed, hører vi gerne snarest fra Dem, da ethvert tilsagn om støtte vil øge vore skolemæssige muligheder.

SKOLENS PERSONALE I SEPTEMBER 1979

Øverste række fra venstre:

Mette Vitus Nielsen, Finn Jensen, Rigmor Vagn-Olsen, Robert Huntingford, Karin Brøndorf, Jens Nyegaard-Jensen, Helle Rønnow Jensen, Dorte Worsøe, Else Gertov, Bent Ole Abildstrøm, Hanne Erin Svendsen.

Næstøverste række fra venstre:

Anna Kleiminger, Karen Lynn-Pedersen, Else Hansenmeyer, Birgit Hald, Kirsten Alsing, Annette Grøfte, Bente Ryttergaard Willumsen, Bente Bentzen, Aslaug Perkov, Eigil Hempel.

Næstforreste række fra venstre:

Franck Grøfte, Søren Götzsche, Ditlev Dæhnfeldt, Kirsten Birkmose, Carl Bengtsson, Fulvia Bengtsson, Palle Børgesen, Vibeke Andersen, Torben Madsen, Michael Strangeways.

Forreste række fra venstre:

Erik Geleff, Vibe Hansen, Else Jespersen, Anna Müller, Inge Lauridsen, Ellen Schiødt, Ulla Børgesen.

Følgende med tilknytning til Rungsted private Realskole er ikke med på billedet:

Henrik Frandsen, Vibeke Franzen, Erik Kurtzhals, Ketty Ellegaard, Knud Ellegaard, Poul Mortensen, Henny Andersen, Nøk Behnke, Liselotte Larsen, Bodil Hølck-Hansen.

PERSONALIA

Vibeke Franzen.

Poul Petersens Gymnastikinstitut 1966–68. Den Sociale Højskole i København 1971–74. Kriminalforsorgen 1974–77. Derefter gymnastik i Tåstrup Idrætsklub. Ansat ved Rungsted private Realskole 1979.

Else Gertov.

Børnehaveklasselærerinde ved Rungsted private Realskole 1972–75. Udenlandsophold 1975–79. Ansat som leder af børnepasningen ved Rungsted private Realskole 1979.

Helle Rønnow Jensen.

Nysproglig student fra Slagelse Gymnasium i 1962. Lærereksamen fra Statssem. på Emdrupborg i 1966. Ansat i Lejre kommune 1967–70. Ansat i Helsingør kommune 1970–75. Årskursus i dansk sprog og litteratur på DLH 1973–74. USA-ophold i 1974–75. Ansat i Karlebo kommune 1976–79. Ansat ved Rungsted private Realskole 1979.

Inge Lauridsen.

Lærereksamen fra Århus Seminarium 1977. Ulfborg-Vemb kommune 1977–79. Ansat ved Rungsted Private Realskole 1979.

Else Jespersen.

1947 Statens forskoleseminarium (småbørnsseminarium). 1947–50 Glamsbjerg fri- og efterskole. 1950–54 Skodborghus skole, Vejen. 1954–58 Nr. Aaby private Realskole. 1958–79 Sorø private Realskole. Ansat ved Rungsted private Realskole 1979.

Mette Nielsen.

Lærereksamen 1955 fra N. Zahles Seminarium m. matematik og fysik som speciale. Gentofte Skolevæsen 1955–57. Frederiksberg Skolevæsen 1958–63. Årskursus på Danmarks Højskole f. Legemsøvelser 1961–62. Lærer i svømning samme sted 1965–67 og igen siden 1977. Udenlandsophold: Sverige 1967–73, England 1973–77. Ansat ved Rungsted private Realskole 1979.

OM SKOLENS VÅBEN

Det ovenfor afbildede vildornehoved er en smuk gave, som skolen har modtaget fra en tidligere forældre, grosserer Carl Ulrick von Arenstorff, der personligt har nedlagt ornen på en drivjagt i Polen december 1967. Vi siger tak.

I Heraldisk Tidsskrift nr. 25, marts 1972, skriver Sven Tito Achen blandt andet følgende:

„For nogle år siden syntes fru Else Warburg, som var medlem af skolens bestyrelse, at det ville være en god idé, om skolen fik et våben. Hun henvendte sig herom bl. a. til undertegnede, der tænkte over sagen og formulerede forskellige idéer, blandt hvilke den enkleste og heraldisk reneste var: et vildsvin. Dette forslag havde udgangspunkt i navnet Rungsted, hvis første led vistnok kommer af olddansk *rūni*, orne, vildorne, og som i så fald oprindeligt betyder enten „indhegning til svin“ eller måske „vildorneveksel“.

Medvirkende til dette forslag var dog i høj grad tillige, at vildsvinets væsen og karakter, efter forslagsstillerens mening, gør dette dyr velegnet som et forbillede, eller „totem“ for unge mennesker i et demokratisk land. Vildsvinet er ikke noget rovdyr, og det gør ikke andre dyr fortræd. Men det er ikke bange for nogen, og det forsvarer sig uden tøven, og med dødsforagt, hvis det føler sig gået for nær, også over for langt større skabninger. Vildsvinet kryber ikke for nogen, men truer heller ingen. Med sin selvtillid og integritet er det på en måde idealet af et frit og uafhængigt „selvejen-de“ individ.

I 1970 vedtog bestyrelsen at tage et vildsvin som skolens våbenmærke; det vil sige: man forenkledede yderligere det enkle mærke til *et vildsvinehoved*.

At bestyrelsen tog sin beslutning skyldtes sikkert også, at der forelå en storartet tegning, udført af arkitekt N. E. Botfeldt, medlem af SHS.

Som farver valgtes guld (gul) figur i blåt felt, dels fordi denne kombination ikke var optaget af andre danske vildsvinehoved-våbener, dels for at opnå en smuk effekt, når våbnet bruges side om side med Hørsholm kommunes overvejende rød-og-hvide-våben.

Det latinske motto, som følger våbenskjoldet, *Libertate et virtute*, understreger de tanker, der ligger bag. Kort sagt kan det oversættes som „Ved frihed og mod“, men ordet *virtus* (her i ablativ, *virtute*) betyder mere end „mod“. Det står for summen af de (gode) egenskaber, som romerne regnede for specielt mandlige (men som vor tid ikke mener at kunne reservere for det ene køn): tapperhed, karakterstyrke, energi, ubestikkelighed, udholdenhed.“

Alt dette går naturligvis både på vildsvinet og på undervisningen i den skole, det er våbendyr for.“

SKOLEATLETIKMÆRKER

Bronze

Annette Bay, 5.x
Maria Louise Bengtsson, 5.z
Birgitte Finnemann Bruun, 5.x
Hanne Andresen, 5.z
Camilla Hougaard, 5.y
Dorte Thomsen, 5.x
Nanna Ulrich, 5.y
Pernille Hansen, 5.y
Karen Engell, 6.x
Eva Riedel, 6.x
Mette Stangeby, 6.y

Sølv

Lise Markussen, 5.x
Sanne Lund, 5.y
Lene Brabrand, 6.x
Annette Christrup, 6.x

Tina Cleveland, 6.x
Mitra Sigurdsson, 6.x
Sandra Odorico Rasmussen, 6.x
Mette Carstensen, 6.y
Suzanne Jensen, 6.y
Berit Svensson, 6.y
Dorte Yde, 6.y
Marianne Ravn, 9.x

Sølv med emalje

Pernille Røssberg, 6.x
Pernille Greiff, 6.y
Lone Ryvad, 6.y
Annette Plesner, 6.y
Tessa Westergaard, 9.x

Guld

Henriette Fyhn, 6.y
Marianne Otzen, 9.x

LEJRSKOLER

Følgende klasser har i året 1979 været på lejrskole.

Nuværende	1. x og y	8.6.–9.6.	Skolelejr
	4. x	2.10.–5.10.	Boll's Pension, Østerby, Samsø
	5. x	14.5.–18.5.	Lollands Højskole, Søllested
	5. y	7.5.–10.5.	Boll's Pension, Østerby, Samsø
	7. x	22.10.–26.10.	Kogsgården, Tønder
	7. y	12.5.–17.5.	Gudhjem, Bornholm
	9. x	17.4.–22.4.	Kogsgården, Tønder
	10. y	17.4.–18.4.	Weekend-tur til Grænsøhjemmet Kollund

7. y på Bornholm.

7. x PÅ LEJRSKOLE TIL SØNDERJYLLAND

Mandag den 22.10.: Vi tog fra Rungsted Kyst kl. 9.01 og vi var på Hovedbanegården kl. 9.35. Vi kørte fra Hovedbanegården kl. 10, (vi standsede ved alle de større stationer). Vi var i Korsør kl. 11.15 og vi forlod Korsør kl. 11.20, (vi tog med Storebæltsfærgen Prins Henrik, og der var meget beskidt og ingen kantinepersonale, for de strejkede) – overfarten varede 1 time. Vi stoppede i Bramminge ca. kl. 15 og derfra kørte vi til Tønder, hvor vi tog med „Sørens Taxi“ til „Kogsgården“, hvor vi først fik værelser. Vi fik læst ordensregler o. lign. Så spiste vi, og så havde vi fri, vi gik i svømmehallen og så måtte vi lave hvad vi ville til kl. 22 – så skulle der være ro.

Tirsdag d. 23.10.: Idag var vi på tur (Rømø–Ribe–Esbjerg). Rømø: Vi så marsk, diger. På selve Rømø så vi slikgårde og geest. Ribe: Vi så Domkirken og tilhørende tårn. Så spiste vi frokost på en P-plads. Esbjerg: Der så vi havnen og Saltvandsmuseet. Så kørte vi hjem (alle turene foregik med bus). Så spiste vi aftensmad, og bagefter havde vi møde, hvor vi diskuterede dagen og dagen i morgen, så havde vi fri.

Onsdag d. 24.10.: Idag var vi i Tyskland (med „Sørens Taxi“). Vi så diger, marsk, geest og Flensborg (der var vi på indkøbstur), Schleswig, grænsen og grænsesten og domkirken med den berømte træ-altertavle. (Vi spiste frokost på Valdemars Høj ved Danevirke).

Da vi kom hjem spiste vi. Så lavede vi en konkurrence, og så skulle der ellers være ro kl. 22.

Torsdag d. 25.10.: Idag så vi marsken og vi var ude at gå i den, så var der nogle der brugte deres sidste D-mark i Tyskland, og vi spiste nær ved grænsen. Så kørte vi hjem. Vi spiste aftensmad og så holdt Line fødselsdag og så var der afslutningsdiscoteksaften (vi var også ved Højer Sluse).

Fredag d. 26.10.: Idag skulle vi hjem, så skulle vi støvsuge vores værelser. Nogle ordnede det før morgenmaden, andre efter. Så kørte „Sørens Taxi“ os til stationen og derfra gik turen ligesom da vi skulle herhen (bare i omvendt rækkefølge). Da vi kom til Rungsted modtog vore forældre os. (Dem der skulle længere end Rungsted tog selvfølgelig toget videre).

Thomas Michelsen

7. x. Fra turen til Sønderjylland.

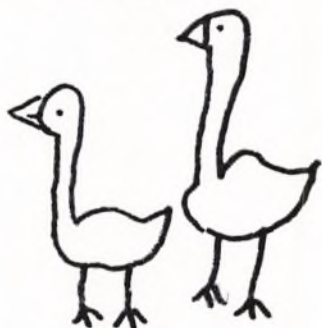
På Samsø.

lejre det er en sten-alder
by og det er også en
jernalder-by - der er vildt-
svin og gæs og der er
meget flot.

Nikolaj 2x

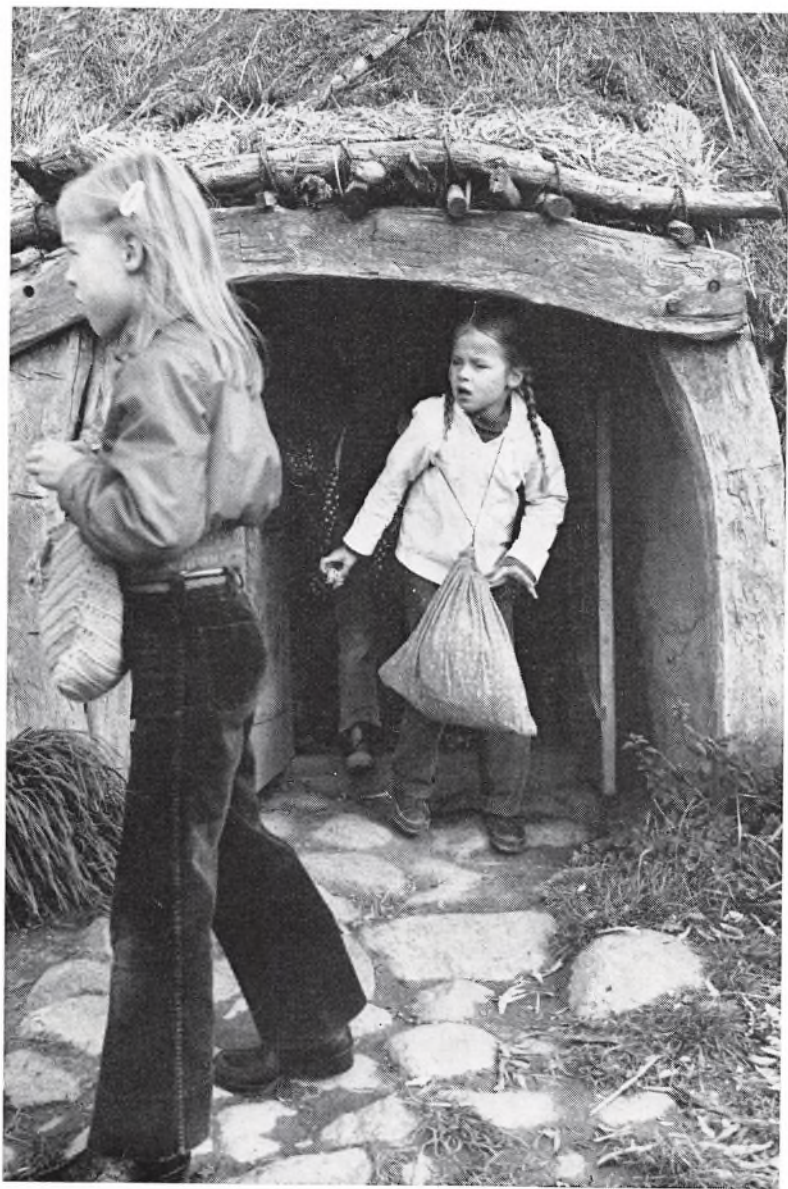
Maria 2x

Bolette 2x

Thomas
2x

Lejre.

At turen til Lolland for daværende 4.x, nu 5.x, var vellykket, ses af nedenstående digt skrevet af en af eleverne.

Foran Lollands højskole.

Da vi kom til stationen,
blev hælen tabt af konen,
så kom manden
kørende i spanden.

Da vi kom til en højskole,
kom en dame i en kjole;
hun hed Inger
og havde en lang pegefinger.

Så spiste vi mad
af et lille fad,
så kom der nogle damer
med mad i lange baner.

Så spillede vi bold,
og tænk bolden holdt,
så gik vi byen rundt
med ben som gjorde ondt.

Så fik vi en fortælling,
men det var noget vælling,
så gik vi os en tur
og tog en lille lur.

Næste morgen vågnede jeg,
til morgenmad fik vi flæskesteg.
Tøj på vi hurtigt fik,
og vi fik også noget slik.

Om tænder vi fik en masse lært,
men det var også meget svært,
en dagbog skrev vi i hver dag,
og det var også en morsom sag.

Til en gård vi også gik,
og tænk jer, der vi fik
sodavand og kager
og en masse andre sager.

Vi var på bustur til digerne,
der kravlede vi op ad stigerne,
vi kom også til en kirke,
hvor dørene var begyndt at knirke.

Da hjem vi skulle,
var vi alle fulde,
fru Alsing i bad gik
og vasket hår fik.

NOVEMBERFEST – NOVEMBERUGE

Benny Schumann åbner Novemberugen.

(Foto Michèle Raff).

November – en måned, der for mange har en tone af vemod, alvor, tristesse. Den mørke efterårsmåned uden formildende omstændigheder med regn og tåge – den begyndende vinter.

Men vi er også nogle, der enten litterært eller selvoplevet mindes november som skiftemåned – novemberfest i anledning af ny plads for vinterhalvåret – novemberslagtninger – forløberen for julen.

Og endelig har november for os på Rungsted private Realskole en ganske særlig klang – NOVEMBERUGE. I år afholdt for 12. gang – en af de gode traditioner.

Hvert år: skal vi igen? Et kæmpearbejde. Men man gribes af det. Der er noget rart ved et afsluttet arrangement med deltagelse af alle. Man kan se et resultat her og nu – noget man som lærer ellers godt kan savne.

Sund mad.

(Foto Michèle Raff).

Programmet for NOVEMBERUGEN 1979 var righoldigt – det største program nogensinde med 55 tilbud, hvoraf de 56 kom i gang. – Nej, vi kan godt regne, men 2 hold kom ikke i gang, og 2 madlavningshold blev til 5.

Noget meget glædeligt er den store forældredeltagelse. Af de 55 holdtilbud var de 30 med forældredeltagelse, og der deltog ikke mindre end 81 forældre i novemberugen som elever – en sådan tilslutning får os til med glæde at gå i gang med NOVEMBERUGE 1980 – og prøve at gøre den endnu bedre.

Franck Grøfte

LOFT

Kendt mand i saksen.

(Foto Michèle Raff).

Knud Loft Rasmussen, der har været ansat som lærer på skolen i 12 år, forlod os med udgangen af skoleåret 1978-79.

Loft var en usædvanlig afholdt lærer og kollega, som vi på skolen kun nødigt gav slip på. For eftertiden vil vi sikkert af og til høre nyt fra ham, idet han, som mange ved, nu er spejderchef for Det danske Spejderkorps.

Kirsten Alsing har talt med ham i anledning af valget:

Du er blevet spejderchef – hvad medfører det rent arbejdsmæssigt?

Jeg er formand for korpsledelsen. Den består af alle udvalgsformændene og den kvindelige og mandlige spejderchef. Man kan sammenligne denne korpsledelse med direktionen i et firma. Alle poster er forøvrigt dobbelt besat – altså kvinde-mand.

Det vil sige, at spejderbevægelsen har været meget tidligt ude med ligestillingen?

Ja, vi havde kønskvoteringen, før det blev moderne at kalde den det. Den blev indført ved korpsets stiftelse i 73, da man slog drenge-

og pigespejderne sammen. Fra divisionschefer og opefter har man dobbeltbesætning, og i alle repræsentative udvalg har man en bestemmelse om, at der højst må være to trediedele af det ene køn.

Er det vanskeligt i dag at få kvalificerede folk til at gå ind på de højere poster?

Ja, det er det. Vi har valg hvertandet år, og vi har netop valg her i efteråret. Det er meget svært at få opstillet flere, end der skal vælges.

Hvorfor er det sådan?

Det har noget at gøre med, at mange mennesker har en indgroet mistillid til folk, der leder noget – udvalgsmedlemmer og andre folkevalgte. Det gælder også inden for spejderkorpset. Når man er valgt, er man et dumt svin dagen efter. Så skal man kritiseres. Det er trist, at det er sådan, og den demokratiske opbygning skulle jo fremme, at der kom mange med, der kunne komme frem med deres ideer om, hvad det var de ville med spejderarbejdet. Sådan virker det altså ikke for øjeblikket, men det svinger nok, ligesom det gør i samfundet i det hele taget.

Hvordan blæser vindene ellers for spejderarbejdet i Danmark for øjeblikket?

Jeg synes, det har svinget i de sidste 10 år, hvor jeg har været med i korpsledelsen. Det er ligesom om, det igen er blevet moderne at være spejder. Der er nogle der sammenholder det med krisetider og siger, at det med spejderarbejdet er ligesom så mange andre sikre ting. Dem tager vi frem, når vi har krisetider.

I 30'erne og 40'erne var det jo også gode tider for spejderarbejdet?

Ja, det er rigtigt, og sådan er det igen, men jeg er nu ikke sikker på, at det er den eneste forklaring. Jeg tror også, at det er en modesag.

Tror du, at det har noget at gøre med, at det er „in“ at dyrke konditræning og friluftsliv – det må vel også indgå i jeres spejderarbejde?

Ja, og så prøver vi også at gøre meget ud af miljøet – ja, af naturen i det hele taget. Det har nu været spejderbevægelsens program i 70 år. I slutningen af 60-erne var det meget umoderne at være medlem af noget organiseret – det var jo ungdomsoprørets tid – det er ved

at være forbi nu. De andre korps, som er „enkønnede“, har også tilgang, så der er åbenbart ikke bare noget med, at de unge hos os vil være sammen med nogen af det andet køn.

Der er altså ikke nogen firkantet forklaring på den øjeblikkelige interesse?

Jeg tror mest på den med moden. Hvis det bliver moderne blandt nogle klassekammerater at være spejder, så vil der i løbet af kort tid blive mange i den klasse, der vil være med i spejderarbejdet. Det er desværre svært at holde dem, når de bliver 15–16 år.

Det er vel også svært at få de 15–16 årige til at fortsætte som ledere?

Ja, det er det, og netop de unge ledere er et af vore problemer, men hvis blot vi havde dem på mellem 25 og 35 år, så kunne de 15–16 årige gå som lidt løsere tilknyttede hjælpere, mens de var under uddannelse.

Hvad består dit arbejde som spejder i?

Det består først og fremmest i at lede korpsledelsen, som er sammensat af formænd fra en masse arbejdsudvalg. Vi skal holde kontakt med andre korps og internationale organisationer – hele dette koordineringsarbejde skal vi altså stå for. Det indebærer møder i korpsledelsen, og der er også en række landsmøder, hvor vi drøfter arbejdet rundt omkring i landet.

Vil chefstillingen medføre rejser for dig?

Ja, det vil den, for jeg er medlem af Drengespejdernes Fællesråd. Det er internationalt, og derved skal jeg så deltage i konferencer i udlandet. Jeg er også stadig medlem af Den europæiske Ledertræningskomité, som inspirerer de nationale organisationer.

Hvordan har din egen spejdertilværelse været?

Jeg begyndte som 8-årig i 12. Aarhus flok, så var jeg ulveunge dér et par år, indtil vi flyttede, og jeg var så spejder i nogle år i Padborg, indtil vi flyttede til Sjælsmark. Jeg blev så spejder i Hørsholm i 54, det var dengang, spejderarbejdet startede i Hørsholm – det var Cosmus Pyndt og Mimi Engels (nu Hansen), der startede sammen med Berthel Rohd og Viggo Lassen. Jeg var 14–15 år og blev patruljefører. Jeg blev derefter tropassistent og tropsfører og senere

klanfører og kolonnechef, altså leder af „de gule“ indtil 71. I 69 var jeg kommet ind i korpsledelsen , og i 71 slap jeg så det lokale arbejde, og da korpsene så blev slået sammen i 73, blev jeg formand for ledertræningsudvalget, som jeg havde været med til at organisere, før vi startede.

Har du slet ikke haft nogle pauser i dit spejderarbejde?

Kun når vi flyttede.

Hvad synes du, at spejderarbejdet kan betyde for børn og unge mennesker?

Jeg tror, at man kan lære nogle bestemte ting ved at opleve dem. Vi kan f. eks. tilbyde børn at opleve, hvordan demokrati er. De skal være med til at bestemme selv, hvad de skal tage fat på ud fra nogle bestemte, givne rammer, som er fastlagt andet steds ligesom i ethvert demokrati. De inddrages, fra de er helt små i beslutningsprocesser.

Vi kan også tilbyde dem arbejde i nær tilknytning til naturen. Det at give børn naturoplevelser, mener jeg, er noget meget vigtigt. Vi prøver at stile hen imod, at det børnene arbejder med, kommer deres egen hverdag ved, og vi ser i de nye spejderlande – u-landene –, at spejderarbejde dér spiller en helt afgørende rolle – simpelt hen for nationens opbygning. Her er spejderne direkte involveret i f. eks. at dyrke jorden – at skabe deres eget land, og det giver dem jo en vældig styrke. Spejderarbejdet kan også give børn og unge rige muligheder for at møde børn fra andre lande helt på lige fod. Jeg har altid selv syntes, at det har været pragtfuldt at møde spejdere fra andre lande, fordi man har haft et fælles udgangspunkt.

Hvordan vil dit nye arbejde kunne kombineres med dit daglige skolearbejde?

Indtil nu har det kunnet lade sig gøre, og jeg har mødt meget stor velvilje hos min tidligere skoleleder, og sådan tror jeg også, at det vil blive, hvor jeg er nu. Man har jo generelt i samfundet en positiv holdning over for spejderarbejdet.

Skal I snart have korpslejr igen?

Ja, til næste år afholdes en femdelt korpslejr – Spejd 80. Den kommer til at ligge fem steder i landet med ca. 5.000 spejdere hvert sted. Alle aldersgrupper skal deltage –også de 8-årige.

På denne skole . . .

synges morgensang

og rejses

og skrives skoleblad

(Foto Michèle Raff).

og smøres madder

og på denne skole

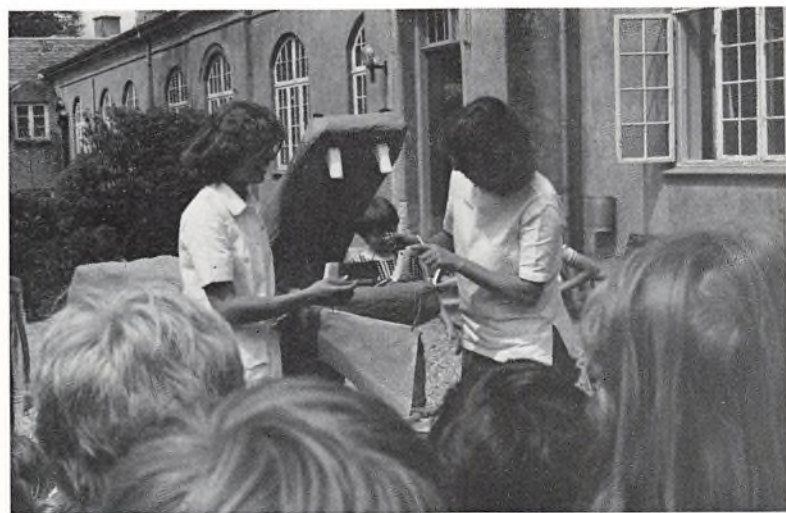
der smiles

og spilles

og „drages“

og børstes tænder.....

SVØMMEHAL

Glade svømmere.

I september åbnede Hørsholm kommune sin nye, imponerende smukke svømmehal.

Med vanlig kommunal velvilje fik vi mulighed for at anvende svømmehallen – mod tariffmæssig betaling!

Hermed gik et længe næret ønske i opfyldelse. Hvad forældremøder igennem mange år har drøftet og forsøgt gennemført, blev nu virkelighed: vore elever kan modtage svømmeundervisning i skoletiden. For eftertiden vil drenge og piger i skolens 3., 4. og 5. klasse have svømning i den ene af klassens ugentlige to gymnastiktimer. En dejlig fornyelse af undervisningen i et dejligt fag.

„Spøgelsestoget“ en succes på og bag scenen.

Vi var 11 elever fra 9. og 10. klasse, som opførte skolekomedien med hr. Hempels hjælp som skolekomediens instruktør, for ikke at tale om fru Hempel, som var en stor opmuntring for os ved de sidste anstrengende prøver.

Vi tilbragte mange timer efter skoletid, og i den sidste måned også i week-end'erne, med prøver. Det kunne til tider være lidt anstrengende, men vi hyggede os alle sammen vældigt med hinanden.

Der var også nogle problemer, som f. eks. hr. Hempels skuffelse, når vi var helt umulige, nogle udskiftninger og tilsidst tog-effekterne, som helst ville komme og gå som det passede dem, men vi fik da sat skik på det hele og stablet komedien på benene. Sikkert er det dog, at de der satte prikken over i'et til sidst var *Bitte Bentzen, fru Bentzen* og vores sminkøse *fru Ibsen*.

Tak for sidst
*Birgitte Christrup og
Tine Pedersen*

DEN LILLE OPERA

Hele personalet på „scenen“.

Inden sommerferien nåede vi at få besøg af „Den lille Opera“. De opførte for de yngste klasser stykket „William“ i bedste commedia dell'arte-stil frit efter Carlo Goldoni. Stykket foregik på en kro, hvor tjeneren og kromutters unge datter elsker hinanden, men på grund af moderens pengesorger ikke kan gifte sig. En af kroens gæster, en stakkels rig mand, keder sig og gider ikke leve mere. Hans eneste udvej af kedsomheden er selvmord, men han ombestemmer sig, da han tror, krodatteren er forelsket i ham. Og så kører historien, hvor handlingen hele tiden afbrydes af komiske situationer og musikalske numre. Børnene jublede over dette møde med et muntert stykke europæisk teater- og kulturhistorie.

KUNSTHÅNDVÆRKERE

To flittige piger.

I september lykkedes det skolen at opfylde et længe næret ønske om at kunne arbejde med formningsaktiviteter på 6.-7. klassetrinet. Via fritidsloven dannedes en interessegruppe i kunsthåndværk. Her har elever fra fortrinsvis 6. og 7. kl. nu en gang om ugen lejlighed til at arbejde med f. eks. keramik: vi laver thekander, thekrus, lerskulpturer, og senere kommer muligheden for at lave stoftryk, fedtstensfigurer, glasmosaiktavler, grafik og meget andet til. Vi møder hver onsdag i 3 timer og alle „kunsthåndværkere“ arbejder på livet løs, kun afbrudt af en traditionel kop te og en bid brød. Holdet er nu „overbooket“ og arbejder frem til marts næste år.

Ditlev Dæhnfeldt

Glidebane i parken.

Midt i den hårdeste vinter omkring årsskiftet, en af de sidste dage i juleferien, ramtes skolen af noget, der til at begynde med syntes at skulle blive en katastrofe. Under stærk blæst og lave kuldegrader med sne gik skolens fyr i stå på grund af oliemangel. Inden ny forsyning var bragt til veje var skaden sket: 12 radiatorer frostsprængt! I første omgang lykkedes det blikkenslagermester W. Sivertsen og hans dygtige folk at afværge yderligere skade, men en uge efter indtraf næste uheld: et rør øverst i 36-bygningen frostsprængtes en lørdag nat og vandet fossede ud og ned gennem tre etageadskillelser. Resultat: 4 klasser skadet til ubrugelighed, 2 delvis og fyrkælderen i en elendig forfatning!

Om mandagen måtte de berørte klasser flyttes til andre lokaler. Både bibliotek, sanglokale og filmlokale blev taget i brug og indrettedes til midlertidige klasseværelser.

Mens vinteren i al sin hårdhed rasede videre gik håndværkere i gang med at reparere. Det blev en langvarig og bekostelig reparation, inden vi endelig ved forårstide kunne flytte klasserne tilbage. En trøst for alle besværlighederne var, at halvdelen af 36-bygningen på denne måde fremstod i forbedret stand, da alt var overstået. Vi havde dog helst været foruden.

Jeg tror, at vi er mange, der vil huske vinteren 1979. For mange børn vil det være den vinter, der skal fortælles om, når beretning engang skal gives til børn og børnebørn om virkelig vinter: „Se, dengang jeg var barn o.s.v.“. – Vi mærkede det på skolen – ikke bare ved frostsprængning og vandskade, men først og fremmest ved de forbedrede legemuligheder i skolens terræn. Sportsplads og fodboldbane var dækket af høj sne i lange perioder og gav plads for herlige sneboldkampe i frikvartererne. Men længst af alt vil sikkert glidebanen eller -bakken på nederste plæne blive husket. På skrånningen ned mod bålpladsen blev dannet den herligste kælkebakke, der lod sig anvende også uden kælk. I ugevis var den i brug i frikvartererne og syntes uopslidelig, indtil regn og tø fik bugt med den. Gad vide, hvor mange buksebage og skosåler, der sammenlagt blev slidt?

EN HILSEN FRA EN „GAMMEL“ ELEV

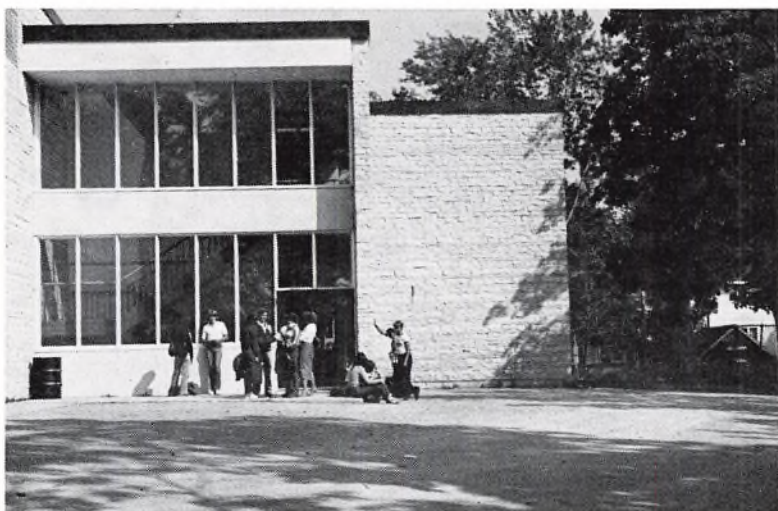
Den 18. august fløj jeg med en SAS DC-10 maskine til Montreal og derfra videre med Jumbo Jet til Toronto, hvor jeg blev modtaget af min værtsfamilie. Jeg har været så heldig – gennem Rotary Exchange Student Program – at komme et år til Canada og gå på High School. Jeg bor et par hundrede kilometer nord for Toronto i Wiarton ved Colpoy Bay, som er en bugt i Georgian Bay. Dette store søområde har en meget smuk og rig natur. Landskabet er rough – ikke så friseret som i Danmark – hvide klipper hele vejen langs bugter og søer, grantræer i overflod. Derudover enorme skove med amerikansk elm, sukkerahorn, birk, balsamgran, sortgran o.s.v. Dyrelivet er også meget varieret; det er f. eks. en dagligdags oplevelse at møde rødegern, jordegern, rødbræve, vaskebjørne og mange smukke fugle. Helt frem til oktober har jeg badet i Lake Huron's dejlige, klare vand.

Alt i forbindelse med mit ophold er meget velorganiseret. Min værtsfamilie ved ikke alt det gode, de skal gøre for mig, og Rotary-klubben i hele distriktet er meget gæstfrie og hjælpsomme.

Jeg har allerede set meget spændende. To gange har jeg været ved Niagara Falls. Det er en storslået, larmende og pjaskende oplevelse. Jeg har haft en interessant dag i Guelph. Her ligger et af Canadas betydeligste universiteter, hvor der især uddannes dyrlæger og botanikere. Jeg så også Guelph Floral Clock – datoen „omplantes“ hver dag. Jeg har allerede flere gange været i Toronto, det er jo en enorm by. Det første man bemærker, når man kommer dertil, er CN-Tower og de mange skyskrabere i Toronto-Downtown. CN-Tower ejes af Canadian National, og det siges, at tårnet er verdens største konstruktion. Besøgende tager elevator op til spacedeck – 447 m over jordoverfladen. I kan tro, det suser om ørerne deroppe!

Jeg har i en week-end deltaget i et møde i Sarnia med andre exchange-students. Der var deltagere fra Bolivia, Argentina, Brasilien, Tyskland, Belgien, Australien, Japan, Mexico, USA, Frankrig, Østrig, Phillipinerne, Sverige. Vi sejlede på Lake Huron, holdt konference og havde et dejligt kammeratligt samvær, hvor vi sang forskellige hjemmelavede Rotary-sange og sange fra de forskellige Students' lande.

Den 4. september startede jeg i Wiarton District High School, hvor

Indgangen til min „nye“ skole.

rektor tog meget venligt imod mig. Jeg kunne vælge imellem følgende fag: Family studies, industrial arts, music, health education, English, French, business-marketing, geography, mathematics og science. Et skoleår består af 1. semester: 4. september–17. januar og 2. semester: 28. januar–25. juni. Jeg har valgt: marketing-business, English, French og science. Skolen har 400 elever på 5 trin, og der er ca. 30 elever i hver klasse. Lektionerne er på fem kvarter. Jeg bliver hentet af en skolebus hver morgen kl. 7.45, og jeg er først hjemme igen kl. 17, så det er en lang og anstrengende, men meget spændende dag. Skoledagen starter med, at der bliver spillet „Oh, Canada“, bedt morgenbøn og givet praktiske meddelelser. Jeg er blevet valgt ind i Wiarnton District High School's elevråd. Vi er meget aktive – bl. a. arrangerer vi forskellige danse- og sportskonkurrencer, og vi har for øjeblikket også forskellige salgskampagner i gang, og vi er ved at forberede skolens årsskrift. Noget specielt i den forbindelse er, at det indeholder reklamer, som vi i marketing-fag har fået til opgave at sælge. Vi har allerede solgt en del i forskellige byer, og det firma, vi sælger til, modtager et certifikat med

skolens guldsegl på. Det kan de så hænge op i deres firma eller forretning, og det skaber jo good-will!

Hver måned vil der blive foranstaltet specielle arrangementer for distriktets exchange-students, bl. a. skal jeg engang til foråret på en rundrejse i Canada i tre uger. Jeg glæder mig meget til det og til alt andet, man lader mig opleve herovre. Hver dag giver nye og spændende indtryk, og jeg kunne ønske for jer hjemme på skolen, at mange af jer kunne få mulighed for at komme ud og opleve dele af verden på samme måde, som det er blevet muligt for mig.

Jens Henrik Alsing

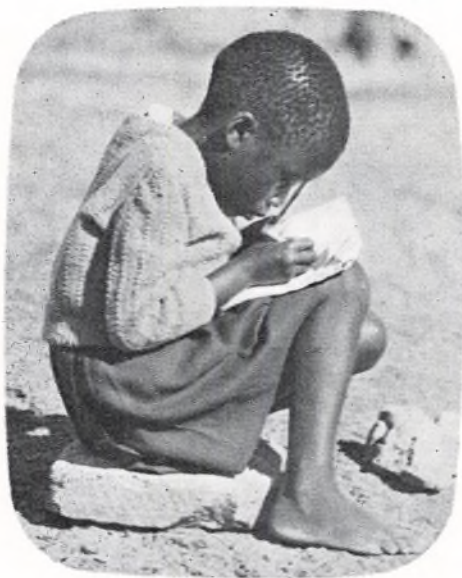

EN SKOLEDAG I BOTSWANA

Morgensolen stråler varmt fra en krystalblå himmel. Skoleklokken kimer, og alle børn løber varme og veloplagte mod deres lærer – dagens første lektion begynder.

Der er ingen tvivl om, hvilken lærer vi skal have, for vi har den samme hele dette skoleår. Men hvilket fag mon vi starter med i dag? Er det Setswana, engelsk, matematik eller „General Knowledge“? Kun læreren ved det. Det er op til ham at vide, hvornår der skal undervises i hvert enkelt fag og hvor længe. Når ugen er gået, vil vi altid have haft det samme antal timer i hvert fag. Dog ét ved vi med sikkerhed, vi hører og taler kun engelsk i de to første lektioner.

Vi sidder i skyggen af et mopanitræ i sommertiden, for der er ikke nok plads indendørs til os alle. Det er noget andet i regntiden, når skolebygningen ligner et skib på havet, da er der så overbefolket i klasseværelserne, at nogle af os må sendes hjem. Det koster penge at gå i skole, så for det meste sendes de fleste af en søkendeflok

hjem – så må den ene heldige tage sin lærdom med sig hjem og lege lærer derhjemme.

Mens fluerne summer omkring os, myggen stikker umættelige, myrerne leger racerløb mellem os, hører vi om „The Great Khama“, den menneskekloge chief, der ledte Botswana mod bedre kår, om engelske verber, om fjerne lande med store byer, om de store have, der er fyldt med mad.

Klokken kimer igen! Det betyder mad og drikke! Herligt! Nogie af os er så sultne – dette er det første af døgnets to måltider. Vi løber over til de store jerngryder, hvor grøden dufter vidunderligt allerede. Portionen er stor – der er æg og bønner i i dag.

Når maven er fuld og solen ubarmhjertigt bager, bliver vi trætte. Den sidste af vore tre lektioner er dejlig afslappende og foregår på vort eget sprog. Vores lærer fortæller historie og viser os spændende ting og sager, eller viser os, hvordan vi skal dyrke majs, passe på slanger o.s.v. Dejligt er det, når vi synger og danser eller spiller komedie; så ler vi og føler os som verdens lykkeligste mennesker. Skoledagen er forbi, vi skal hjem til landsbyen. Der er lang vej, men vi sludrer om alt det, vi oplevede i skolen og glæder os allerede til at mødes i mopanitræets skygge den næste dag.

Hanne Mosegård

Vi på skolen ønsker hele familien Mosegård velkommen hjem fra Afrika.

Velbesøgt basar.

RUNGSTED PRIVATE REALSKOLES
FORÆLDRE- OG ELEVFOND

Der har i det forløbne år været afholdt tre store arrangementer, og alle til stor støtte for fonden: Skolekomedien „Spøgelsestoget“ i februar, basaren i oktober og sidst andespillet i november måned. Alle tre arrangementer blev gennemført med stor succes og vil være gode, tilbagevendende begivenheder til støtte for fondens arbejde. Da vi stadig med stor glæde modtager ethvert bidrag, vil vi minde om, at disse kan sendes til

Rungsted private Realskoles forældre- og elevfond
Postbox 9
Gironummer 14 28 81

Fondens nuværende bestyrelse består af Bent Ole Abildstrøm, Carl Bengtsson, Annette Madsen (formand), Elizabeth Westergaard samt Michael Ellegård, 9. x.

Henvendelse til fonden rettes til formanden på skolens adresse. På fondsbestyrelsens vegne

Annette Madsen

FRA ELEVRÅDET

Avisindsamling.

(Foto Michèle Raff).

Umiddelbart inden sommerferien blev der valgt nye medlemmer til elevrådets forretningsudvalg, som skal fungere i skoleåret 1979-80.

Følgende elever blev valgt:

Formand: Marianne Greiff, 10. y

Næstformand: Michael Ellegård, 9. x

Kasserer: Jean-Claude Briand de Crevecoeur, 8. x

Sekretær: Dorte Greiff, 9. y

På skolens generalforsamling den 28. september 1979 blev Michael Ellegård indvalgt i Forældre- og elevfondens bestyrelse.

Frugtboden, som elevrådet administrerer, fungerer stadig godt og har et fint salg af drikkevarer, yoghurt og frugt.

I øjeblikket har elevrådet organiseret en avisindsamling, som alle på hele skolen har deltaget aktivt i, og også fra forældrenes side har der været stor støtte at hente.

Af andre aktiviteter fra elevrådets side kan nævnes, at der har været afholdt en meget vellykket diskoteksaften med stor deltagelse af elever fra 7. klasse til 10. klasse.

Elevrådet har fungeret fantastisk godt, og alle har været meget samarbejdsvillige.

Glædelig jul og godt nytår.

På elevrådets vegne

Marianne Greiff

Parken i sne.

Skolens hovedindgang.

LÆRERRÅDET

Det forløbne år har været præget af ro og stabilitet i det daglige arbejde. Ganske vist har der på grund af frostska-den omkring nytår været nogle lokalemæssige problemer, men til gengæld har vi så fået restaureret det meste af 36-bygningen, så den nu er behagelig at arbejde i.

I samarbejde med skolens byggeudvalg har lærerrådet behandlet skitse til planløsning for alle bygninger, og resultatet er blevet så godt, at vi glæder os til, at arbejdet med nyindretning af skolen snart kommer igang. De bygningsmæssige ændringer bliver gennemført med hensyntagen til den daglige drift, hvilket betyder, at der i de næste 10 år vil være byggeaktivitet på skolen.

Også for undervisningsmateriellets vedkommende er der ved at ske en mærkbar ændring til det bedre, idet de øgede bevillinger til indkøb af bøger m. v. har betydet en væsentlig udskiftning af lærebøger og tilgang af andre undervisningsmaterialer.

Som det er blevet nævnt ved forældremøder, er der oprettet z-klasser, og alle, der har med disse klasser at gøre, er glade for at arbejde med dem.

Søren Götzsche

Julespil 1978.

(Foto Michèle Raff).

GLÆDELIG JUL OG GODT NYTÅR

Som en hilsen til alle, der har berøring med Rungsted private Real-skole, sendes denne årsberetning ud midt i den mørkeste vintertid.

Vi håber, at den for mange vil bringe mindelser om sollyse dage og glade stunder i året, der nu går på hæld. For samarbejde i årets løb, for hjælpsomhed i mange situationer, for overbærenhed og for støtte, for tiltro og tillid i året 1979 siger vi tak, idet vi sender vore varmeste ønsker om et godt nyt år 1980.

Carl Bengtsson

Bent Ole Abildstrøm, Kirsten Alsing, Vibeke Andersen, Henny Andersen, Nøk Behnke, Fulvia Bengtsson, Bente Bentzen, Kirsten Birkmose, Karin Brøndorf, Palle Børgesen, Ulla Børgesen, Ditlev Dæhnfeldt, Ketty Ellegaard, Knud Ellegaard, Henrik Bo Frandsen, Vibeke Franzen, Erik Geleff, Else Gertov, Annette Grøfte, Franck Grøfte, Søren Götzsche, Birgit Hald, Bodil Hølck-Hansen, Vibeke Hansen, Else Hansenmeyer, Eigil Hempel, Robert Huntingford, Finn Jensen, Helle Rønnow Jensen, Else Jespersen, Anna Kleiminger, Erik L. Kurtzhals, Liselotte Larsen, Inge Lauridsen, Karen Lynn-Pedersen, Torben Madsen, Poul Mortensen, Anna Maria Müller, Mette Nielsen, Jens Nyegård-Jensen, Kirsten Olsen, Aslaug Perkov, Ellen Schiødt, Michael Strangeways, Hanne E. Svendsen, Rigmor Vagn-Olsen, Bente Ryttergaard Willumsen, Dorte Worsøe.

Rungsted i december 1979.

Dette er
SÆTTERNISSEN,
som også var med!

